

Desè aniversari de l'Àmbit i de L'EROL

Tal com es va decidir en la darrera assemblea general de l'Àmbit de Recerques del Berguedà, dins de cada número dedicarem un espai de L'EROL a parlar de les activitats de l'Àmbit, tant del punt de vista col·lectiu com de l'individual, si s'escau, per mantenir viva la informació i la comunicació entre els diversos grups que formen part de l'Àmbit. La mateixa autonomia i llibertat d'acció de cada grup necessita aquest espai de comunicació, on els membres de l'entitat i els lectors de L'EROL podran trobar les activitats, les propostes o els projectes de futur de l'Àmbit de Recerques del Berguedà. A més a més, anem els lectors a fer suggeriments sobre temes, idees, dossiers, millores i tot allò que pugui anar en benefici de les nostres activitats en general.

10 anys de l'Àmbit i Bibliografia del Berguedà

Aquesta exposició es va muntar per celebrar el desè aniversari, amb el patrocini de la Diputació de Barcelona i la Caixa de Manresa, i la col·laboració de la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments de Berga, Bagà i Guardiola de Berguedà.

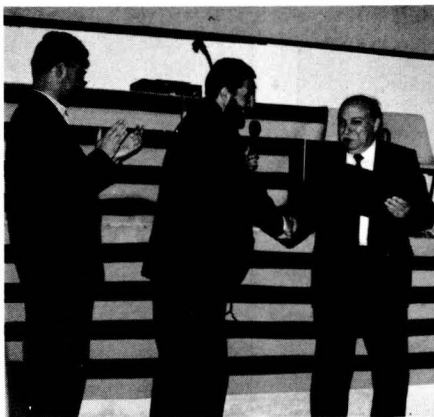
A Berga, la inauguració va ser presidida per l'alcalde i president del Consell

Comarcal del Berguedà, Jaume Farguell, amb l'assistència de nombrosos alcaldes de la comarca i personalitats del món cultural. L'exposició va ser oberta dels dies 11 al 23 d'abril.

Tot seguit l'exposició va anar a Bagà, comptant amb la presència de les autoritats locals, encapçalades per l'alcalde Josep Casals i amb la d'Antoni Dalmau, vice-president segon del Parlament de Catalunya i Joan Roma, diputat al Parlament. L'exposició es va veure enriquida amb una interessant aportació bibliogràfica sobre la vila de Bagà i amb la mostra de diversos projectes culturals.

L'estada a Guardiola de Berguedà va cloure aquesta tanda de visites. A la inauguració, Ignasi Costa, alcalde de la localitat, va tenir paraules d'encoratjament per l'Àmbit de Recerques del Berguedà, i va lliurar al president, Josep Noguera, una placa commemorativa de l'aniversari. L'exposició es va veure enriquida amb treballs del Col·legi Públic Sant Llorenç.

Turisme Cultural, propostes d'actuació museística

Aquesta exposició va ser organitzada pel Col·legi i Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, delegació Bages-Berguedà i per l'Àmbit de Recerques. El museu de la Mineria a Sant

Corneli, el del Clot del Moro i l'Arquitectura Industrial a Cal Vidal, van ser els projectes exposats. L'exposició, oberta del 25 d'abril al 3 de maig, va ser molt visitada.

Visió històrica de la Patum

Josep Noguera i Canal, historiador i president de l'Àmbit de Recerques del Berguedà ha publicat un nou llibre, *Visió històrica de la Patum de Berga* que, com el títol mateix assenyala, ens ofereix una visió pormenoritzada i lúcida de la festa berguedana al llarg de la història. El llibre constituirà el núm. 1 de la col·lecció Camí Ral de Dalmau Editors i, segons notícies de l'editorial, ha estat acollit amb un gran interès, amb vendes importants per Sant Jordi i les festes del Corpus.

Bibliografia del Berguedà

Aquesta publicació, obsequi del desè aniversari als subscriptors de L'EROL, serà lliurada també a les escoles de la comarca i a les biblioteques. De les aportacions, correccions i suggeriments de tots depèn que a poc a poc es vagi completant aquest primer intent de compilar la Bibliografia de la nostra comarca. De moment, el primer pas ja està fet.

Mn. Climent Forner, medalla d'or de Berga

Redacció

El dia de Sant Jordi de 1992 serà recordat a Berga pel lliurament de la medalla d'or de la ciutat a l'escriptor mossèn Climent Forner. L'acte, celebrat a la Sala de Sessions, va ser càlid i emotiu, amb una gran generació que va voler acompanyar el «noi de ca la Guillema» en aquell moment altament significatiu, en què a part de la medalla d'or, va rebre els nomenaments de fill adoptiu de la ciutat i membre honorífic del consistori.

L'alcalde de Berga, Jaume Farguell, va tenir paraules d'agraïment i reconeixement per Climent Forner i per la seva tasca. El poeta va respondre al lliurament de la medalla i els títols, amb les

«paraules d'agraïment» que reproduïm tot seguit.

Després de l'acte oficial, més d'un centenar de persones van assistir a un sopar d'homenatge a mossèn Climent Forner.

Des de L'EROL i L'ÀMBIT DE RECERQUES DEL BERGUEDÀ felicitem de tot cor Climent Forner per aquestes distincions, i ens honorem que sigui, del començament estant, un dels col·laboradors i assessors d'aquesta Revista Cultural del Berguedà i de l'Àmbit de Recerques. Climent Forner: *els nostres 10 anys, són també els vostres.* Felicitats!

tot, pel cardenal Vidal i Barraquer. De Mn. Ricard Penina, a creure en l'home, en mi, en la humanitat. De Mn. Josep Armengou, a creure en Catalunya, la meva tan bella com dissortada pàtria, començant per estimar Berga i el Berguedà, «*aquest deliciós raconet d'Europa*», que deia el Pere Tuyet. Aquesta, repeteixo, és la meva fe, de la qual em sento molt orgullós i fidel a la qual, si Déu vol, moriré. Quan em mori, no us deixaré terres ni valors borsaris ni títols nobiliaris, l'única herència que us deixaré serà un grapat de paraules escrites. Intensament viscudes, això sí.

Bé, amic. Jo, ara, després d'haver exercit el ministeri durant trenta-un anys a Navàs, visc a Viver, tot un oasi de pau i de silenci. Sóc feliç, molt feliç, gràcies a Déu. No tinc cap mena d'ambició humana ni eclesiàstica. Intento d'anar madurant (o deixant-me madurar) humanament i cristianament fins a arribar al part definitiu, a la «*major naixença*» maragalliana. Contemplo, penso, prego, lleigeixo, escric i faig tot el bé que puc als meus estimats feligresos. He retornat a casa, als meus orígens. Berga és molt bonic de prop, però encara ho és més de lluny, en perspectiva; jo almenys la'n trobo. Com m'agradaria de veure-la cada dia més feliç, culta, pròspera, unida, pacífica, oberta, moderna i alhora fidel a les seves més fondes arrels avials. Contemplada des de Viver, sembla un petit paradís. Si sempre el meu cor ha bategat al ritme del tabal (no crec que per Corpus hagi faltat mai a Patum tament un vell catòlic que no falta mai a missa); si visc mort i esbrancat no com el Pi, sinó amb el Pi de les Tres Branques desafiant tots els vents i somniant la resurrecció definitiva de la nació que, segons Verdaguer, simbolitza; ara, cada nit, m'adorno beatíficament damunt la plana de Berga que s'estén comarca avall, mentre la muntanya de Queralt em fa de capçal de llit meravellosament il·luminat, amb dues mares que em vetllen, dues mares que en el fons són una. Vetllen aquell marrec entremaliat que ahir jugava a la plaça del Forn i que avui, envellit d'anys, no d'esperit, respon encara, com respondrà sempre, al nom del noi de la Lola de ca la Guillema.

Berga, 23 d'abril del 1992.

Paraules d'agraïment

Climent Forner

Gràcies, moltes gràcies. Tot sigui per la causa, a fi de bé. Això que la meva molt estimada ciutat de Berga em reconegui com a fill adoptiu i em condecori i tot amb la medalla d'or com si fos, pobre de mi, un atleta olímpic, no és cosa de per riure. Jo, almenys, me la prenc molt seriosament. Aquest honor, que agraeixo de cor i que no deixa d'afalagar-me, no crec sincerament que me'l mereixi: jo, en tot cas, m'he limitat a complir el meu deure com a persona, com a capellà, com a escriptor, com a berguedà, si voleu, i continuaré complint-lo bonament mentre tingui un alè de vida, sense aspirar a premis ni reconeixements humans, encara que, des d'ara, amb una major responsabilitat i un major compromís amb el meu poble. Us el retorno, doncs. És en bé vostre, al servei vostre, que vaig acceptar-lo.

Vaig néixer a Manresa però sóc fill de Berga, com aclareix Mn. Ballarín i és veritat (amb perdó dels manresans). Berga, més que la meva pàtria, és la meva màtria. Sóc i em sento berguedà

fins al moll dels ossos; ho sóc de cor, de sang, de llet, de tot. Ja abans de néixer: per part de mare, la dona més berguedana que mai hi hagi hagut, i per part de l'avi patern, fill de Serrateix. Com sóc i em sento català a totes, sense deixar de ser i de sentir-me home universal, lliure i solidari. Com sóc i em sento profundament creient i sacerdot, no pas per mèrit meu sinó per la gràcia del Senyor. Com em sento poeta (no sé si en sóc; ni Salvador Espriu no se'n considerava), jugant amb els mots fins a cremar-m'hi, recreant-ho i consagrànt-ho tot amb la paraula, ministre com sóc de la Paraula que es va fer carn i habità entre nosaltres. Aquesta és la meva fe, la meva única i múltiple fe, de la qual visc, per la qual moro. Deixeu-me recordar agraït alguns dels meus pares en aquesta fe. De la meva mare vaig aprendre a creure en Déu i en sa Mare la Verge de Queralt. Del Dr. Josep Pont i Gol, a creure, malgrat els seus pecats, en l'Església en general i en la nostra Església catalana en particular, representada aquesta, sobre-

Climent Forner